

ארגון ברית אבות
מסייעת לכל יהודי
בכל גיל
ובכל מקום בעולם
לקיים את מצוות המילה
בצורה מקצועית ובשמחה
באמצעות צוות מוהלים
מוסמך ומנוסה.

ב"ה

עלון ברית אבות פרפראות וסיפורים לברית מילה לפי סדר הפרשיות פרשת ויקהל תשפ"ה

מפעולות הארגון

עריכת ברית מילה לתינוקות.
ומבוגרים בחדרי ניתוח
בישראל ובמדינת חבר העמים

בדיקת צהבת לתינוקות בבית
במכשיר זהה לבית החולים

ניתן להשיג את הספרים
"סדר ליל הברית"
"פניני הברית"
"תפילות ומנהגים לברית"

ייעוץ בענייני ברית מילה

משרד "ברית אבות"
רחוב דברי חיים 6 ביתר עילית
טלפון: 025022814

זכות אבות

בכ"א אדר תשפ"ג זכה בחור בגיל 26 שנה
ליכנס בבריתו של אברהם אבינו עליו השלום,
בעיר בודפשט שבהונגריה, - ונקרא שמו
בישראל "אריאל".

הנ"ל היה גר בדוניצק מקום שכבשו הרוסים
לפני מספר שנים, ועם פרוץ המלחמה
הנוכחית בין רוסיה לאוקראינה, גייסו בכח
את כל מי שמחויב גיוס, ולכן הסתגר בביתו
במשך כעשרה חדשים בבית בלי שאפילו
שכניו ידעו שהוא בבית, ובדרך לא דרך
הצליחו היהודים להוציאו משם, והתחבר
לקהילת היהודים פליטי אוקראינה
בבודפשט, הקהילה היהודית קרבה אותו
מאד ולאט לאט התחיל לקיים מצוות,
כחודש אחרי שהתחבר לקהילה היהודית,
הכריז "אני רוצה לעשות ברית" ומיד יצרו
אתנו קשר, וזכה לקיים את המצוה בשמחה,
בזמן הברית הדגיש שוב ושוב, שהרגיש כאילו
הסבא וסבתא בשמים שומרים עליו כל הזמן
ודואגים לו לכל, ומתבאר יפה מאד לפי
המובא בגליון שהמעשים הטובים של האבות
משפיע על הצאצאים לטובה, וזכה אריאל
להנצל גם מפחד הרוסים וגם שסוף סוף קיים
את המצוה של הברית שזה היסוד של עם
ישראל ולהתחיל לקיים מצוות השם בשמחה
ובגלוי.

ויהי רצון שזוכה לקיים מצוות השם בשמחה
והרחבת הדעת.

בברכה

המוהל הרב אהרן יוסף קרמר

מהספר פניני הברית

ראו קרא ה' בשם בצלאל בן אורי בן חור. (לה ו) גדולה מילה
שנכרתו עליה שלש עשרה בריתות בתורה, ולפיכך לא לחנם
מסרו ישראל נפשם עליה בשעת השמד, וכענין שאמרו על
הפסוק (זכריה יד) מה המכות האלה בין ידיך, אשר הוכתי
בית מאהבי. שגרמו לה ליהאב לאבי שבשמים... מה לך יוצא
ליהרג, על שמלתי את בני... והמצוה קיימת ואינה מקבלת
הביטול בשהיא קיום העולם באמת. (לשון היעב"ץ המקור
ממכילתא יתרו) וכן רואים היום, שאף אלו שלדאבוננו
נתרחקו מדרך אבותינו, מחזיקים במצוה זו שאינה מקבלת
הביטול. וגם אצל אחינו בני ישראל ממדינות חבר העמים,
נערים וזקנים, שמושרש בנשמתם ומתעוררים בתשוקה, לבא
להחתם באות ברית קודש, והכל בזכות מסירות נפשם של
האבות הקדושים, שמסרו נפשם על מצוה זו, משפיע על
הבנים לקיימה, וכמדרש על פסוק זה, שבזכות האבות זוכים
הבנים. ראו קרא ה' בשם בצלאל בן אורי בן חור. מה ראה
להזכיר כאן חור אלא בשעה שבקשו ישראל לעבד עבודה זרה
נתן נפשו על הקדוש ברוך הוא ולא הניחן, עמדו והרגוהו,
אמר לו הקדוש ברוך הוא חיך שאני פורע לך, משל למלך
שמרדו עליו לגיונותיו, עמד שר הצבא שלו עמהם, אמר להם
על המלך אתם מורדים, עמדו והרגו אותו, אמר שר הצבא
שלו ונלחם עמהם אמר המלך אלו ממון נתן לי לא הייתי
צריך לפרוע לו, על אחת כמה וכמה שנפשו נתן עלי, מה אני
עושה לו, אלא כל בנים שיצאו ממנו אני מעמידם דכסים
ואפרכים, כך בשעה שעשו ישראל העגל, עמד חור ונתן נפשו
על הקדוש ברוך הוא, אמר לו חיך, כל בנים היוצאים ממך,
אני מגדלם שם טוב בעולם, שנאמר ראו קרא ה' בשם בצלאל
(לה לא) וימלא אתו רוח אלקים:

יהיה לכם קדש שבת שבתון. (לה ב) יהיה לכם. ר"ת וסופי
תיבות מילה, לרמוז דמילה דוחה שבת, למול ולעשות כל
צרכי המילה בשבת כמבואר בשבת (קלג): (נהר שלום)

כל העושה בה מלאכה יומת לא תבערו אש. (לה ב ג) מלאכה
יומת לא תבערו. ראשי תיבות מילת, השומר מצות מילה לא
תבערו אש של גהינם עליו: (פירוש רבינו אפרים על התורה)

ויקהל משה את כל עדת בני ישראל. (לה א) במדרש, לכפר על ויקהל העם על אהרן וכו'. גם צריך להבין מה שפירש"י שהיה למחרת יום הכפורים, מה מלמדנו בזה, גם צריך להבין זה הדבר אשר צוה ה' לאמר. דהול"ל לעשות, אבל הענין דבמלאכת המשכן לא הוצרכו לשום מלאכה שהיה נעשה מעצמו רק הדבור וכמו שכתבתי על פסוק והמלאכה היתה דים כו'. שהעיקר היה רק לחשוב מחשבות, וכמו כן בענין מצות ברית מילה נתקשו (תנחומא פרשת תזריע) האיד יהיה חסרון בבריאת האדם שיצטרך המוהל להשלימו, והתירוץ לזה שעל ידי מילת בשר זוכה הילד למילת ערלת הלב לתורה וליראה, ועל כן צריך המוהל לעשות בכוונת הלב כמו שכתוב בספרים, ועל כן נקרא ברית שלום שעל ידי המילה מקבלין עול מלכות שמים, ואין השכינה שורה רק כשיש אחדות ושלום שהוא דבר התלוי בכוונת הלב ובמחשבה, ועל כן לענין המשכן שתשרה שכינה ביניהם היו צריכין לאחדות ועל ידי כן נתכפר להם מעשה העגל כמו שכתוב חבור עצבים אפרים הנח לו. (ב"ר פרשה לח) אפילו עובדי עבודה זרה כו', וזה שכתוב ויקהל משה. שהקהלה זו, לכפר על ויקהל העם על אהרן במעשה העגל, וזה שהביא פירש"י שהיה למחרת יום הכפורים שכלם באחדות: (מראה יחזקאל)

המשך הפרשה ויקהל משה כו'. ואמר להם פרשת השבת והמשכן, דכתיב החודש הזה לכם, שהקדוש ברוך הוא נתן לבני ישראל הנהגה מיוחדת, ותשרי נתחדש השנה בדרך הטבע המוכן לכלל הבריאה, אבל בניסן נתחדש הדרך המיוחד לבני ישראל, וזה שכתוב באחד בניסן ראש השנה למלכים ולרגלים, כל ישראל בני מלכים הם, ובבחינת נפש הוא ראש השנה לנפשות בני ישראל שהם בני מלכים, כמו שכתוב ואתם תהיו לי ממלכת כהנים. והיא הנהגה המיוחדת להם ונתחדש בניסן, וכמו כן לרגלים בבחינת הזמן ושנה, כי הרגלים הם מובחר הזמנים ומיוחדין לבני ישראל, כמו שאומרים מקדש ישראל והזמנים, ובניסן מתחדש זה הדרך, וגם בעולם הוא ראש השנה לחדשים שכל הנהגות העולם על ידי י"ב מזלות וחדשי השנה ונקרא חודש ניסן על שם שבו מתחדש דרך הנסים שהוא למעלה מדרך הטבע, והדרך הנ"ל המיוחד לבני ישראל אינו יכול להתגלות רק כשנבדלין בני ישראל מן האומות, כמו שכתוב במדרש לכם יהיו. לך לבדך, וכן אמרו חז"ל ויקהל משה וכו' עדת בני ישראל. שהפרישן מן הערב רב ונקהלו לעצמם, וזה עצמו בחינת השבת, אות הוא. מיוחד לבני ישראל, ביני ובין בני ישראל. בצינעא, ולכן שורה בו הקדושה, וגם המשכן ובית המקדש היה להבדיל בני ישראל מן האומות ולכן שורה בו קדושה במקום המיוחד רק לבני ישראל, והנה זה החותם עשה הקדוש ברוך הוא בבחינת עולם שנה נפש, שבת הוא החותם בזמן ומיוחד רק לבני ישראל, ומשכן ומקדש החותם במקום, וגם בנפש חותם ברית מילה שבזה נשתנה איש ישראל מכל האומות, וכתיב סוף דבר הכל נשמע וכו' האלקים ירא כו'. שלעתיד יתברר שהכל לכבודו ברא, אבל לבני ישראל גם בעולם הזה יש להם מעין זה העדות וחיות המילה שהם בני עולם הבא והוא סוף האדם, כי זה כל האדם סופי תיבות מילה, וכן בגמר הבריאה השבת סוף הבריאה הניח החותם והוא תכלית הבריאה כמו שכתוב תכלית שמים וארץ. וכתיב האלקים ירא שבשבת חל יראה כמו שכתוב אפילו עם הארץ אימת שבת עליו, וכן בברית מילה חל היראה כמו שכתוב גורו לכם מפני חרב כו'. וכן בבית המקדש חל היראה כמו שכתוב בהר ה' יראה. והם החותם בעולם שנה נפש כנ"ל: (שפת אמת)

אלה הדברים אשר צוה ה' לעשות אותם. מדקדקים לשון אלה הלא לא צוה אלא אחד... עוד נראה לי... יש לפרש הא דכתיב (אסתר ח) ליהודים היתה אורה ושמחה וששון ויקר. ודרשו, אורה. זו תורה, ויקר. אלו תפילין וששון. זו מילה, וכבר מדקדק במנות הלוי על שפרט אלו שני המצוות מאחר שנתבטלו מכל התורה, אבל יש לומר כי כל התורה היו מקיימים בחושב לעשות, אבל במצות תפילין שהיא - וראו כל עמי הארץ כי שם ה' נקרא עליך. אם חושב במחשבתו שרוצה להניח תפילין ומצטער עליהם לא נעשה כונת המצוה כי לא נראה כי כן במחשבתו, ולא שייך וראו כל עמי הארץ ולא נראה מזה אהבת ה' אותו ואינו אות, וכן במילה שהוא אות ברית קודש והוא סימן כעבד נרצע לאדוניו ואינו נימול רק במחשבתו שרוצה למול אין זה אות, ובמה ניכר ונסמן, לכן אלו שני דברים נתבטלו לגמרי, ושוב כשנתבטל הגזירה פרט אלו שני דברים כן נראה לי ונכון, והנה עוד יש שבת שהוא אות בין ה' לישראל כדכתיב כי אות היא וכו'. גם זה אינו כשמשמר שבת ונראה שביתתו לעין כל, אבל כשחושב בדעת לשמור ונאנס ולא שמר אין בזה אות, וגם משכן אי אפשר רק במעשה בפועל כי במה שמחשב משכן וכליו לא תשרה שכינה על ראשו כמובן, והיינו דקאמר אלו הדברים שבת ומשכן אשר צוה ה' לעשות אותם דוקא בעשייה ולא במחשבה יעשו כי לא נעשה המכוין רק בפועל, וקל להבין: (כתב סופר) ויש לבאר לפי זה מה שמברכים את אבי הבן אחרי הברית, כשם שנכנס לברית כן יכנס לתורה ולחופה ולמעשים טובים, שכשם שנכנס לברית בפועל ולא מספיק ברצון אלא בפועל ממש כן יזכה להכניסו לתורה ולמעשים טובים בפועל:

ויאמר אלהים אלה הדברים. מסר ה' שני מצות באמירה והם השבת והמילה ושניהם דרך להשגת מציאותו יתברך, השבת ניתן באמירה שנאמר ויאמר אליהם אלה הדברים אשר צוה ה' ששת ימים תעשה מלאכה וכו'. והשבת מופת על חידוש העולם והחידוש מופת על מציאת מחדשו, המילה נתנה באמירה כדאיתא במדרש בפסוק (תהלים קיט) שש אנכי על אמרתיך. והיא דרך וסיבה להשגת מציאות ה' יתברך כמו שלמדו מפסוק (איוב יט) ומבשרי אחזה אלוה. וכמו שביארנו, ושני מצות אלו אחת בפועל ואחת בשביתה, כי המילה היא ראש לכל המצות הנעשים בקום ועשה והשבת ראש לכל המצות שהם בלא תעשה ושניהם נרמזו באמירה כאמור ושניהם נקראו קדושה, המילה נקראת אות ברית קודש כמו שכתוב ובשר קודש יעברו מעליך. ובשבת נאמר (שמות לא) כי קודש היא לכם: (עוללות אפרים פרשת אמור)

לא תבערו אש וכו'. פירש"י יש מרבתינו אומרים הבערה ללאו יצאת ויש אומרים לחלק יצאת, וביבמות פירש"י לחלק שלא תאמר אינו חייב סקילה עד שיחלל שבת בכל מלאכות לכך יצאת הבערה לחלק, מה הבערה שהיא מיוחדת וחייב עליה כרת וסקילה בפני עצמה אף כל וכו', והנה שמעתי מקשים ומטו בה משם הרב מהר"א ברודא זלה"ה לפירש"י דיבמות הנזכר, דאמאי איצטריך הבערה הא מדכתיב וביום השמיני ימול ואמרו אפילו בשבת שמע מינה דעל מלאכה אחת חייב דהא איצטריך למשרי שבת לגבי מילה, וכן מקשים מדכתיב במועדו ודרשינן אפילו בשבת אפילו בטומאה עד כאן שמעתי, ולא קשה מידי, דאי לאו דכתיב הבערה הוה דרשינן ביום השמיני ובמועדו לדרשא אחרת, והשתא דכתיב הבערה לחלק דרשינן להו להני קראי אפילו בשבת והכי רגילי לשנויי התוספות הראשונים כמה קושיי כנודע, ועוד אפשר דהוה מצינן למימר דאיצטריך וביום השבת לומר, דאם כבר עשה ה"ח מלאכות ובמילה משלים ה"ט אימא דלא ימול שלא יתחייב שכבר בזה משלים ה"ט מלאכות, להכי אתא קרא למשרי שימול בשבת ואינה מצטרפת לאותם שעשה כבר להתחייב, אי נמי כי האף אמנם דהוה סלקא דעתך דאינו חייב אלא על כל ה"ט מלאכות פשיטא דאפילו

בחדא נמי איכא איסורא דאורייתא, ומשום הכי איצטריך למשרי איסורא דאורייתא ואי נמי דאתו קראי לחיובא שימול בשבת ויקריב התמיד בשבת, ופשוט: (פני דוד)

הקדימה תורה מצות שבת למלאכת המשכן בריש פרשת ויקהל וכן בפרשת תשא אחר שאמר לו ראה קראתי בשם בצלאל וגו'. לצוותו על מעשה ידיהם של צדיקים, הזהירו ואתה דבר וגו' שבתותי וגו' לדעת כי אני ה' מקדשכם. להקדים הקדושה דשבת שמצד ה' יתברך בעצמו המקדים לקדש האדם קודם שיבוא האדם להתקדש ואף דהסדר להיפך והתקדשתם והייתם קדושים. (יומא לט.) אדם מקדש עצמו וכו', היינו לענין והייתם שיהיה הויה וקיום להקדושה בקרבם שיהיו כן קדושים זה צריך לקדש עצמו מעט על כל פנים מלמטה בעולם הזה כדאיתא התם ובפתיחה כחודה של מחט על כרחך מצד האדם, אבל גם לפתיחה זה קדם מצד ה' יתברך שהוא מקדשו אלא שזהו ההתעוררות נובע בשעה שה' יתברך שולח התעוררות הקדושה בלבו והוא כמראה הבזק שהאור מאיר כרגע ומיד נעלם והוא רק לעורר האדם על ידי אותו אור מועט כמו רגע שישים אל לבו לראות שיהיה זה כן אצלו בקביעות, וזהו ענין מה שצוה על השבת קודם, ומקדימת קדושה זו יוכלו לזכות אחר כך לעסוק במלאכת המשכן הגדולה ממלאכת שמים וארץ שיהיה מעשה ידיהם פעולת ידיו של הקדוש ברוך הוא, וכן אמרו חז"ל (ויקרא רבה כז) במילה דליום שמיני כדי שיעבור עליו שבת, כי המילה הוא התחלת מעשה ידי אדם בגוף האדם עצמו לתקנו ממה שלא היה מתוקן בבריאה שבבריאה היה ערל וה' יתברך רצה שגמר תיקון הבריאה יהיה על ידי פעולת אדם שרצה לזכות את ישראל ועל זה היה תכלית בריאת העולמות, ומילה הוא המצוה הראשונה להיות לאות לבני ישראל זרע אברהם אותם שנקראו זרעו והיינו זרע יעקב כמו שאמרו בנדרים (לא.) ושם (עמוד ב) דכל הגוים ערלים, והמילה רק בישראל, היינו שרק הם מוכנים לתקן הבריאה שיהיה על שלימותה ולא כמו שנברא רק בשלימות יותר אבל העובדי כוכבים אפילו ימולו נקראים ערלים ובישראל להיפך כי כבר זכו אבות העולם לזרעם אחריהם דשם וקדושת היהדות אי אפשר ליעקר מהם, דאף על פי שחטא והגדיל עבירות עד למעלה לא פקע שם ישראל ממנו וגם פושעי ישראל מלאים מצוות כרימון שבזכותם יגיעו לתיקון דלא ידח מהם נדח, ועל כן מבטן לשמו יתברך נימולים בהיותם תינוק שאין בו שום דעת כלל ולא בבחירתו והשתדלותו, ועל כן אפילו ערלים נקראו מולים, כי כבר זכה לזה בהשתדלות אבותיו וכמו שהתינוק הנימול אינו בהשתדלותו ופעולתו רק פעולת אביו שחייב למולו מעצמו או על ידי שלוחו או הבית דין וזהו התחלת קדושת המצוה הנכנס באיש ישראל שיתקדש גופו להיות מעם קדוש, וישראל קדושתם על ידי פעולת אדם כמצות ה' יתברך וצריך שיקדם לו קדושת השבת שהוא התחלת קדושה שמה' יתברך בלא פעולת אדם כלל ועל ידי הקדושה דשבייתה יוכל להמשיך אחר כך קדושה למעשה שבפעולת אדם ומילה בזמנה דוחה שבת בזמנה מצד התינוק הוא גם כן קדושת שמים שהוא אין פועל כלום ובאמת מעשה ידיהם של צדיקים הוא מעשי ידי הקדוש ברוך הוא כנזכר לעיל: (פרי צדיק קדושת השבת מאמר ב)

קחו מאתכם תרומה לה'. (לה ה) יובן בסיעתא דשמיא לרמוז כי אבר ברית מילה נקרא אות כנודע, וזה שכתוב קחו מאתכם. שתקחו ממנו הערלה, ואז תרומה לה'. רצה לומר תרום הא', היא השכינה לה' כי על ידי המילה יהיה עליו לשכינה ודו"ק: (מלאך הברית)

ימי ההילולא של צדיקים בשבוע זה	
יום ראשון ט"ז אדר	הרה"ק אלעזר מנדל מלעלוב זי"ע
	הרה"ק פנחס מנחם מגור (פני מנחם) זי"ע
יום שני י"ז אדר	הגאון ר' שמעון סופר מקראקא בהרה"ק החתם סופר זצ"ל
	הרה"ק ר' יצחק מבאיאן (פחד יצחק) זי"ע
יום שלישי י"ח אדר	הגאון ר' יחזקאל לעוונישטיין (משגיח דישיבת פונוביז') זצ"ל
	הרה"ק ר' דוד מדינוב זי"ע
יום רביעי י"ט אדר	הגאון ר' יוסף חיים זוננפלד זצ"ל
	הגאון ר' יואל סירקיש (הב"ח) זצ"ל
יום חמישי כ' אדר	הגאון ר' מאיר ב"ר יעקב יוקב הכהן שיף (המהר"ם שיף) זצ"ל
	הגאון ר' שלמה זלמן אויערבך זצ"ל
	הרה"ק ר' משה יהושע הגר האדמור מויזניץ זי"ע
	הרה"ק רבי אלימלך מליזענסק זי"ע
יום שישי כ"א אדר	הגאון ר' יצחק אלחנן ספקטור זצ"ל
	הגאון ר' יחיאל מיכל עפשטיין (ערוך השולחן) זצ"ל
שבת קודש כ"ב אדר	הגה"צ ר' ישראל משה דושינסקיא (גאב"ד העדה החרדית)

עובדות וסיפורי צדיקים מבעלי ההילולא לשבוע זו

זהירות מכבוד: פעם אחת נסע מוהר"ר יעקב בהר"ר רבי אלימלך מליזענסק זי"ע דרך עיר אחת וידעו שבחזרתו יסע גם כן דרך עיר זה והיה שמה ברית מילה ושלחו השמש לעמוד על הדרך שכאשר יסע הרב בדרך חזרתו דרך עיר זו יעמיד העגלה של הרב וילך השמש ועמד על הדרך המוליך לעיר, וכשראה את עגלת הרה"ק ר' יעקב מתקרבת העמיד את העגלה ויבקש אותו לבא העירה ויכבדו אותו במצות סנדקאות, וכאשר אמר לו השמש זאת רעדה אחזתו ואמר, שיש לי קבלה מאבי ז"ל הוא הרה"ק בעל נועם אלימלך זצ"ל שמצוה עם כבוד גרוע יותר מעבירת ניאוף ר"ל: (בית אלימלך)

השאיר את הדם בכוונה על הבגד: כשהיה הפני מנחם זצ"ל עדיין ראש ישיבת שפת אמת, נערכה ברית מילה בראש השנה והראש ישיבה קיבל כיבוד והתלככה לו הטלית מדם הרך הנימול, במוצאי החג עלה בעל הברית לבקש סליחה על הנזק שנגרם לטליתו, ענה לו הראש ישיבה סליחה אתה מבקש? דע לך שלא רק הטלית היתה מלוכלכת מהדם גם היד שלי, והשאירתי בכוונה את הדם בתפילה להראות לה' את זכות דם הברית, אם כן אתה סייעת לי לזכות בדין ואני צריך להודות לך: (קובץ ימי שמחה מפי הרבי מטאלנא שליט"א)

להעביר היין מכוס של ברכה על עיניו: אחר הברית היה שותה הפני מנחם מגור זצוק"ל מהכוס לאחר הברית ושכן כתוב ברמ"א וכן מובא בתורת חיים, וכן היה מעביר על עיניו מהיין שבכוס, והמקור לזה בפרקי דרבי אליעזר (פרק כ) שכתב וממה שישאיר בכוס [של הבדלה] מעבירו על גבי עיניו למה משום שאמרו חכמים שיורי מצוה מעכבין את הפורענות: (קובץ אור ישראל יא)

לשלוח ארבעס למוהל: הפני מנחם זי"ע מגור שלח פעם בשלום זכר עבור המוהל ארבעס, ואמר, איתא (ירושלמי תענית) אוקרי אסייד עד דלא תצטרך ליה, (כבד את רופאך עוד לפני שהנך נצרך אליו) ובסנהדרין (יז:): פירש"י רופא זהו מוהל: (שולחן המלך)

המוהל הזקן למד מאליהו הנביא לבא לכל ברית: בזקנותו של הגרי"ח זוננפלד זצ"ל, ניסו בני ביתו להניא אותו מתפקידו כמוהל בטענה כי הוא זקן וחלש ומלאכה זו כבר כבידה עליו, נענה מרן בבדיחותא ואמר, הרי אליהו הנביא זקן בהרבה ממני ובכל זאת הוא מגיע לכל ברית: (עקבי חיים)

המוהל מרגיש קירבה לאותם שנימולו על ידו

רבינו הגאון ר' יוסף חיים זוננפלד זצ"ל, היה משתדל להשתתף בשמחת הבר מצוה של הנערים שאותם מל, וכל ימיו היה מרגיש תחושת קירבה לאותם נערים... ומעשה שהיה בסעודת ברית מילה, שרצה אבי הבן לכבד את רבינו בברכת המזון, אך רבינו סירב ובקשו שיכבד בכך לאחד מחכמי ירושלים שהשתתף בסעודה, ובפנותו אל אותו חכם אמר לו רבינו, שהפעם הוא ויתר לו, אך בשמחת הבר מצוה של הרך הנימול יזכור נא שברכת המזון שייכת לו, ובאמת לאחר י"ג שנה שוב נזדמנו רבינו וחכם זה בשמחת בר המצוה של הנער ומשום מה כיבד אבי הנער את החכם בברכת המזון, אזי פנה אליו רבינו והזכיר לו את המעשה שהיה לפני י"ג שנה וזכה הוא במצוה: (תורת חיים - הנהגות ופסקים הגרי"ח זוננפלד)

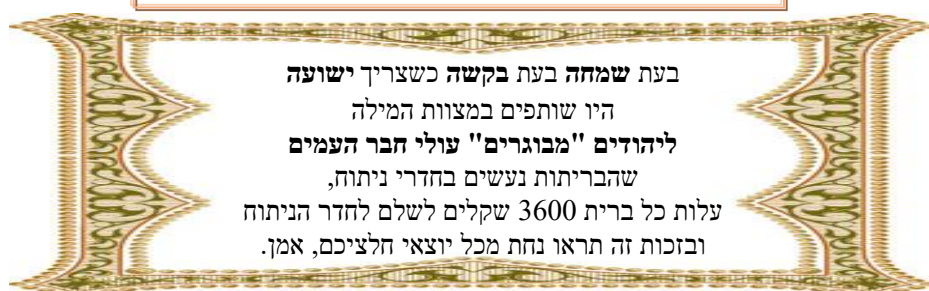
להוסיף עוד יהודי ללגיונו של הקדוש ברוך הוא: על אף טרדותיו הרבות מעולם לא סירב הרב יוסף חיים זוננפלד זצ"ל להזמנה להיות מוהל, ופניו קרנו מאושר ונחת בעת שזכה להכניס עוד ילד בבריתו של אברהם אבינו עליו השלום ולהוסיף עוד יהודי ללגיונו של הקדוש ברוך הוא כלשונו הטהור: (האיש על החומה)

מעלת מילה בזמנה: כתב הב"ח (יור"ד סי' רס) סגולה מצוה זו כשמקיימין אותה בזמנה, גורם שיהא נדבק בקדושת שמו יתברך שלא תהא נפגמה... בעבירה:

המברך על היין: לשון הברייתא "המברך" אומר וכו' משמע דלא קבעו חכמים מי הוא שיברך אלא מי שזרז בו יותר, ומנהגינו שהמוהל מברך לעולם, ואינו ישר בעיני דלפעמים הוא עם הארץ ולא די שאינו מבין אלא מדלג ומסרס התיבות, על כן הירא את דבר ה' לא יניח לברך ברכה זו אלא אחד העם "המיוחד שבעם", ומזה הטעם לא קבעו חכמים מי הוא שיברך ברכה זו, אלא לפי שאין ראוי לברך ברכה זו אלא מי שהגון אליה: (ב"ח)

מחשבה טהורה הכנה למצוה: כתב הרמ"א, יש להדר אחר מוהל ובעל ברית היותר טוב וצדיק, ובעל ברית הוא הסנדק, ובוודאי כן הוא, שאף על פי שבמעשה המצוה כל אפי שוים, מכל מקום ההכנה להמצוה והמחשבה הטהורה והכוונה הנאותה, הם ענינים גדולים להמצוה, ומועילים הרבה להתינוק שיכנס יותר לקדושה: (ערוך השולחן)

לעילוי נשמת ר' יעקב צבי ב"ר יצחק מאנים ז"ל הולצמן

ברית אבות: רחוב דברי חיים 6 ת.ד. 3044 ביתר עילית טלפון: 025022814

ניתן לתרום בנדירים פלוס על שם ברית אבות